

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 164

God vrezen en gerechtigheid werken

Zal God de mensen die nooit gehoord hebben van Jezus Christus voor altijd naar een plaats van bestraffing zenden? Er zijn mensen die beweren dat dit een Bijbelse gedachte is, maar zij geven geen diepgaand onderricht over dit onderwerp.

Als u op aarde geleefd had voor de dood en opstanding van Jezus Christus, wat zou u dan gedaan hebben en wat kon u gedaan hebben om uzelf voor God aanvaardbaar te maken? Wat zouden uw verplichtingen en verantwoordelijkheden tegenover Hem zijn geweest? Geeft de Bijbel ook maar enig antwoord op die vragen? Ik geloof dat dit zo is. De Bijbel geeft duidelijke informatie waarmee de problemen die in de bovenstaande vragen zijn opgeworpen, kunnen worden opgelost.

De plichten van de mens tegenover God zijn vele. Zijn juk is niettemin zacht en Zijn last is licht. De verplichtingen ten opzichte van Hem variëren onder de verschillende vormen van bestuur. Wat Hij op een bepaald moment van de een verlangde, verlangt Hij misschien niet van een ander op een ander moment. De Bijbelse woorden die in deze studie aan bod komen, hebben betrekking op het algemene principe dat van toepassing is op alle mensen, in alle tijden, onder alle omstandigheden. De apostel Petrus stelde dit principe, onder volledige leiding van Gods Geest, aan de orde bij het huishouden van Cornelius, de centurion: 'onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig' (Hand. 10:35).

We kunnen er zeker van zijn dat God door Petrus heeft gezegd wat Hij bedoelde en dat Hij bedoelde wat Hij heeft gezegd. We moeten Hem dus op Zijn woord nemen en dat ook geloven. Als we dat doen, zal dat ons worden toegerekend als daad van geloof. Als iemand, op welk

moment dan ook in de geschiedenis van de mensheid, ernaar verlangd door God aanvaard te worden, laat hem dan God vereren en gerechtigheid werken. Iedereen die dat ooit gedaan heeft, of die dat nu doet, zal niet door Hem worden afgewezen. Hij zal worden aangenomen.

De uitspraak van Petrus was geen nieuwe openbaring. Salomo heeft zich over dezelfde algemene waarheid uitgesproken toen hij het boek Prediker afsloot met de woorden: 'van al het gehoorde is het slotwoord: Vrees God en onderhoud zijn geboden (principes), want dit geldt voor alle mensen' (Pred. 12:13).

De profeet Micha heeft dezelfde waarheid verkondigd, toen hij zei: 'Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God' (6:8).

Het zal voor de voorzichtige Bijbellezer natuurlijk direct duidelijk zijn dat de Israëlieten, die wetgeving van God hadden ontvangen (Rom. 9:4) en de heidenen (de volken), die de wet niet hadden (Rom. 2:14), een verschillende opvatting hadden over wat God onder 'werken van gerechtigheid' verstaat.

Op grond van deze waarheden is het absoluut relevant dat iedereen zich afvraagt: 'is mijn leven een verering van God? Doe ik in Zijn ogen de werken van gerechtigheid?' Het kan zijn dat u alleen maar een stukje religie heeft aanvaard, maar geen acht heeft geslagen op deze twee grote principes van God. Het zou goed zijn als wij allen de woorden van Paulus in praktijk zouden brengen: 'stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf' (II Cor. 13:5).

In Handelingen, hoofdstuk 10, lezen we over de Romeinse centurion Cornelius waar ons wordt verteld dat hij 'een godvruchtig man (was), een vereerder van God met zijn gehele huis' (10:2), dat hij vele aalmoezen aan het volk gaf en alleen tot God bad. Aangezien dit de waarheid is, kunnen we zonder aarzelen, zelfs leerstellig, vaststellen dat hij een man was die door God was aangenomen en dat hij door God was aangenomen zelfs voordat Petrus de Christus aan hem verkondigde en aanbood.

Deze waarheden over Cornelius zijn zeer moeilijk te accepteren voor religieuze mensen aangezien zij tegengesteld zijn en voorbijgaan aan de opvattingen waaraan zij stevig vasthouden. Eén daarvan is hun geloof in de volkomen verdorvenheid van alle mensen. Hieruit is de gedachte voortgekomen dat geen enkel mens tot God kan komen en een relatie kan hebben met Hem tenzij hij als lid van een of andere organisatie, zoals een kerk of een synagoge, tot Hem komt. Dit heeft velen ertoe gebracht te veronderstellen dat Cornelius een Joodse achtergrond had,

door geboorte of als proseliet; want zij begrijpen niet hoe iemand godvruchtig genoemd kan worden en door God kan zijn aanvaard tenzij er sprake is van organisaties of bepaalde ceremonies. Zij hebben nooit begrepen dat er een voorziening is getroffen door God waardoor iedereen een kind van God kan worden, een lid van Zijn gezin. Maar een dergelijke voorziening is een goddelijke realiteit en daarom verzekerden de eerste woorden van Petrus Cornelius dat hij al door God was aanvaard en wel op basis van zijn verering van God en zijn werken van gerechtigheid.

Het proces waardoor dit bereikt is, wordt in het Woord duidelijk gemaakt. Cornelius was erachter gekomen dat God bestaat en dat Hij een realiteit is, evenals dat het geval is met elk mens die in deze wereld komt. Dat kwam door het werk van de Logos (Woord), Die juist met het oog hierop in de wereld was gekomen. Deze openbaring van God maakte het mogelijk voor hem om geloof te oefenen. Hij kon tot God naderen door te geloven in deze openbaring, wetende dat Hij ook een Beloner is voor wie Hem ernstig zoeken (Hebr. 11:6). Hij deed precies wat God had bedoeld. Hij zocht God, tastte naar Hem en hij heeft Hem gevonden (Hand. 17:27). Zijn reactie op het werk van de Logos stond gelijk aan het ontvangen van Hem. Hem werd de volmacht gegeven een kind van God te worden.

Vanaf die dag kwam Cornelius de Romein dagelijks oog in oog te staan met situaties in zijn leven die vereisten dat hij daarin God betrok. Zijn 'werk van gerechtigheid' bestond uit datgene te doen waarvan hij wist dat het juist was en af te zien van wat hij wist dat verkeerd was. Als hij daarin geen keuze kon maken, kon hij er met God over spreken en dan zou hij leiding ontvangen. Toen hij in Palestina aankwam als officier in het Romeinse bezettingsleger zag hij direct het vreselijke lijden van het volk. Hij sloot zijn ogen niet voor hun behoeften. Hij gaf vele aalmoezen aan het volk (Hand. 10:2).

Dat zijn de dingen die we kunnen leren uit het verslag over één individu, maar de vraag die direct opkomt is of hij ook de enige was, of was er een groot aantal anderen zoals hij? Ik denk dat er vele anderen waren, die niet in tel, onbekend en niet herkend worden. De daarmee samenhangende vraag is: 'zijn er ook in deze tijd mensen die, net als Cornelius, door God zijn aanvaard omdat zij Hem vereren en gerechtigheid te werken?' Ik geloof dat er miljoenen zijn die in het verleden een ruime toegang hebben verworven tot het koninkrijk van God, die wij niet kennen, maar die we zullen kennen op die dag dat God Zijn oordeelt over al de levenden en al de doden bij Zijn krachtig schijnen (*EPIPHANEIA*), namelijk de dag van Zijn heerschappij over de aarde. Zelfs in deze tijd kunnen talloze miljoenen onbekende mensen

leven die aanvaarding door God hebben verkregen door God te vereren en rechtvaardig te wandelen.

Als we de hele geschiedenis van elk mens in relatie tot God zouden kunnen zien met de ogen van God, zou dat beginnen bij het werk van de Logos dat Hij voor hem heeft gedaan. Het 'ware licht' dat elk mens verlicht die in de wereld komt, heeft de kennis dat er boven alles een Opperwezen is, Die erkend, geëerd en aanvaard wil worden opgedrongen en deel laten uitmaken van ieders leven. De kennis die God geeft, maakt deze dingen mogelijk en als iemand antwoordt op deze goddelijke werking, zal dat uitmonden in wat de Bijbel 'de vreze des Heren' noemt.

De vreze des Heren, die de belangrijkste plicht is van alle mensen, is in de eerste plaats gebaseerd op het erkennen van Hem. De woorden 'eerbied hebben voor' en 'ontzag' drukken veel beter uit wat God verlangt van ieder mens, dan ons woord 'vrees.' Ontzag voor God blijkt uit hoogachting, uit respect, uit diepe aanbidding en uit de persoonlijke verheerlijking die we Hem geven. Laat ons van de Psalmist leren: 'welzalig de man, die de HERE vreest, die van harte lust heeft in zijn geboden' (Ps. 112:1).

Het is altijd de plicht van alle mensen geweest om God te vrezen. Dit is de eerste van de twee componenten die essentieel zijn om de mens aanvaardbaar te maken voor God. Het is uw voornaamste plicht in deze tijd. Het is bovendien een plicht waaraan ieder mens op aarde kan voldoen; en hoe meer hij het in praktijk brengt, hoe beter hij daarin wordt. Een mens kan God vrezen zonder ritueel, ceremonie, voorschrift, kerk, synagoge, kapel, heiligdom, predikant, priester of bisschop.

De tweede component is dat alle mensen gerechtigheid werken. Op dit punt lijkt echter de grootst mogelijke verwarring te ontstaan. De reden daarvoor is dat de gemiddelde mens denkt dat het werken van gerechtigheid hetzelfde is als het praktiseren van een godsdienst. Het is echter, eenvoudig gezegd, datgene doen waarvan je weet dat het goed is in de ogen van God en afzien van datgene waarvan je weet dat het verkeerd is. Paulus gaf de negatieve zijde hiervan aan, zoals we zien in een meer nauwkeurige vertaling van I Thessalonicenzen 5:22: 'Onthoud u (houd u afzijdig) van wat kennelijk kwaad is (d.w.z. wat als kwaad ervaren wordt).' Als je ziet dat iets kwaad is en je weet dat het kwaad is, zorg dan dat je er niets mee te maken hebt. Het leven van veel mensen die belijden volgelingen van Christus te zijn, zou veranderen als men dit eenvoudige principe zou volgen.

Het is volstrekt duidelijk dat de 'werken van gerechtigheid' verschillend zijn onder verschillende omstandigheden. Onze Heer heeft gezegd: 'van

een ieder, wie veel gegeven is, zal veel geëist worden' (Luc. 12:48). God heeft nooit van iemand gevraagd of geëist dat hij zou leven naar het licht dat hij niet heeft ontvangen. De Heer heeft over de mensen in Israël die Hem hadden afgewezen, gezegd: 'indien Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, zij zouden geen zonde hebben, maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde. Indien Ik niet de werken onder hen gedaan had, die niemand anders gedaan heeft, zouden zij geen zonde hebben; maar nu hebben zij, hoewel zij ze gezien hebben, toch Mij en mijn Vader gehaat' (Joh. 15:22,24). Hieruit kunnen we opmaken dat de persoonlijke dienst van Jezus Christus een verandering teweeg heeft gebracht in wat God als werken der gerechtigheid verwachtte van hen die dit alles meemaakten.

Op grond hiervan kunnen we zeggen dat als God aan uw kennis van Hem de kennis van de Logos die vlees geworden is heeft toegevoegd, uw eerste werk van gerechtigheid is te geloven in Hem Die God gezonden heeft. Alle andere werken zullen worden afgewezen als dit fundamentele werk niet aanwezig is. Onze Heer heeft dit uitgesproken in Zijn antwoord op de vraag van vele mensen die in de war waren geraakt door alle 'werken' die zij moesten doen. Zij vroegen: 'wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft' (Joh. 6:28,29).

Als antwoord op wat een man me eens schreef over een bepaald meisje dat 'Jezus Christus afwijst, maar gelooft in God en goede werken doet; daarom geloof ik dat zij, net als Cornelius in Handelingen 10, gered is,' zeg ik: 'belachelijk, er is geen hoop voor iemand die de Here Jezus afwijst.' In Hem geloven is het grootste werk van gerechtigheid. Daarom moet altijd de vraag worden gesteld: 'heeft u dit werk gedaan?' Het maakt niet uit wat u nog meer gedaan heeft, het is zonder waarde als u niet dit werk heeft gedaan.